

Renate

DORRESTEIN

Ik wilde 's nachts met een geweer achter de brievenbus gaan liggen, zo kwaad was ik

GRATIS BIBLIOTHEEKJE Op een vakantie in Wales zagen we op het tuinpad van een krom gezakt boerderijtje een volle boekenkast staan met het opschrift *Free Library*. Een zelf gefabriceerd gratis bibliotheekje! Wat leuk, zeiden we tegen elkaar, en we namen er een roman van Barbara Pym uit mee. Weer thuis besloten we zelf ook zoiets te beginnen. Twee vliegen in één klap: aan de ene kant kunnen veel mensen zich de aanschaf van boeken niet veroorloven, terwijl er aan de andere kant in ontelbare huishoudens kasten vol staan te beschimmelen. En ook fijn voor al die boeken die op deze manier een tweede leven krijgen, want boeken willen niets liever dan gelezen worden. En zo werd onze boekenbank (met gratis voedsel voor de geest) geboren. Hij staat nu al ruim een jaar op de stoep, een kloeke kast van vijf verdiepingen, vol romans, thrillers, kinderboeken, reisgidsen en biografieën. Iedereen kan er uithalen wat hij of zij maar wil, of de collectie juist aanvullen uit het eigen overvloedige boekenbezit. Het is een mirakel hoe het vanaf de eerste dag werkte. Planken zijn nog niet eens half leeg, of ze raken als vanzelf weer vol. In het begin was ik bemoeizuchtig en vond ik dat bijvoorbeeld bladmuziek voor klavecimbel of een wegenkaart van Transsylvanië niet in de collectie thuishoorde.

Maar terwijl ik daar nog met mijn partner over in discussie was, bleken ze achter mijn rug om al door iemand te zijn meegenomen. Sindsdien laat ik iedereen lekker z'n gang gaan. Onder de buurtbewoners hebben we vaste klanten die meermalen per week even komen neuzen, maar het is net zo leuk om een toevallige passant verheugd met een boek te zien weglopen. Iedereen gelukkig, zou je zeggen. Maar helaas, kwade krachten zijn er óók altijd. Opeens merkten we dat de planken elke ochtend vrijwel leeg waren. Ik wilde 's nachts wel met een geweer achter de brievenbus gaan liggen, zo kwaad was ik. Kennelijk was een opkoper op ons spoor gekomen, die ten eigen bate het plezier van heel veel anderen dacht te kunnen vergallen. Een barbaar, die onze weesboeken geen veilig nieuw thuis gunde maar ze ten gelde wilde maken. Dood aan deze schoft. Mijn partner bekeek het pragmatischer. Hij liet grote stickers drukken met de tekst 'Dit is een gratis exemplaar uit de boekenbank Weesperzijde'. Die plakten we op alle boeken, in de hoop ze daarmee ongeschikt voor de handel te maken. Ik geloof dat het hoort bij het mirakel van de boekenbank dat dit meteen afdoende bleek. Tegen zo'n onschuldig genoeg kan blijkbaar zelfs de meest misdadige geest niet op.

BEELD: Hollandse Hoogte/Chantal Ariëns

Renate Dorrestein (1954) schrijft al zolang we ons heugen en heeft daarmee van alles gewonnen, bijna gewonnen en overwonnen.

In Zin schrijft ze over het leven: de binnenkant en de buitenkant